

Джміль

Дмитро Павличко

Ще дерева не розквітли.
Тільки пуп'янки живі,
Ще трави старої мітли
Видно в молодій траві.

Ще збирається до танцю
Березнева заметіль,
А вже вирушив на працю
І шукає квітки джміль.

Одягнувся в чорне хутро,
Рукавиці взяв старі:
Це, звичайно, дуже мудро.
Бо ще холод надворі.

Але де ж ті квіти, джмелю?!
Глянь — он хмара снігова!
Залітай в мою оселю.
Почекаєм день чи два.

Джміль гуде і стороною
Облітає поклик мій.
Ніби каже: йди за мною,
І зі мною порадій:

Пробіжи край жита рижу
Стежку й вижату межу,
Там тобі навдивовижу
Жовту квітку покажу!